

Mose Hansen: Den betænkning, der foreligger fra udvalget angående udskrivningslovforslaget, kan mit parti ikke tiltræde, da der ikke tages hensyn til de ca. 150 000 skatteydere med en skalainkomst over 18 000 kr. Desuden synes vi heller ikke, der er taget tilstrækkeligt hensyn til dem, der har haft merindtægter i afvigte år.

Mit parti er af den opfattelse, at havde man taget skatteydere over 18 000 kr.-grænsen med ind under proportionalskatten eller i det mindste som overgangsled havde formindsket progressionen betydeligt, ville man for det første have opnået en lettelse af sambeskatningsproblemet for skatteydere over 18 000 kr.-grænsen, selv om vi ikke mener, at sambeskatningsproblemet dermed var løst til bunds. For det andet ville en lettelse af den progressive beskatning ud over 18 000 kr.-grænsen fremme den private opsparing og investering, og dette forhold er der efter vor mening ikke taget tilstrækkeligt hensyn til i udskrivningslovforslaget.

Venstre og det konservative folkeparti har foreslået en ændring af udskrivningsskalaen. Denne ændring kan vi ikke stemme for, da den efter vor mening ikke tager tilstrækkeligt hensyn til de indkomster, der kan foretage en opsparing, og således efter vor mening ikke tilstrækkeligt understøtter den private opsparing.

Venstre og det konservative folkeparti har stillet et ændringsforslag til § 24 vedrørende formuebeskatningen; dette ændringsforslag tager sigte på at lempe formueskatten for formueejere over 67 år. Da der i øvrigt i vor skattelovgivning på mange områder tages hensyn til skatteydere over 67 år, kan vi tiltræde den foreslåede ændring, idet vi dog stadig fastholder, at formuebeskatningen helt burde afskaffes.

Mit parti kan derfor ikke stemme for udskrivningslovforslaget som helhed, men kan stemme for det til § 24 stillede ændringsforslag og ligeledes for den højtærede finansministers ændringsforslag til § 34.

Finansministeren (Kjeld Philip): De ærede ordførere for de to store oppositionspartier har i dag givet udtryk for, at der har foreligget forholdsvis små eller slet ingen forhandlingsmuligheder. Der har foreligget de forhandlingsmuligheder, som jeg

ved første behandling klart gav til kende at der ville blive. Ved første behandling tilkendegav jeg, at selve rammen måtte ligge fast, men at der kunne forhandles om, hvor skattelettelserne skulle gives; jeg ventede derefter, at der fra de to oppositionspartier, venstre og de konservative, under udvalgsbehandlingen ville være kommet forslag om ændringer.

Det er da også sket, men samtlige forslag er gået i retning af større skattelettelse. Derimod er der ikke kommet et ord om, hvor pengene skulle tages fra, hvilke skatter der skulle forhøjes, hvilke ændringer af forhøjende art der skulle komme frem. Det gik alt sammen i den ene retning; og med den forudsætning, som jeg ved første behandling på regeringens vegne understregede, kunne der altså ikke ske forandringer. Jeg gik endda lidt uden for, hvad jeg havde sagt ved første behandling, idet jeg var inde på, at kunne der foreslås nogle ændringer — selv om de gav et nettoresultat i retning af større skattnedsættelser inden for en rimelig størrelsesorden, f. eks. 15 mill. kr. — kunne vi tale om det; det under mig i dag at høre repræsentanten for partiet venstre, det ærede medlem hr. Foged, betragte 15 mill. kr. som udtryk for små rokeringer, som det ærede medlem hånligt afviser.

I det hele taget må jeg sige, at når man hørte ikke mindst det ærede medlem hr. Poul Møllers skildring af forhandlingerne i udvalget, fik man unægtelig et andet indtryk af, hvad der var foregået, end det, der har afspejlet sig i min erindring. Man fik indtryk af højdramatiske forhandlinger. Det forekommer mig at være et noget forkert billede af, hvad der faktisk foregik. Men det er rigtigt, at det ærede medlem hr. Poul Møller kom med det ene forslag efter det andet om yderligere skattelettelser, og hver gang et sådant forslag kom, afventede man, at nu fik vi at vide, hvor pengene skulle tages fra, nu kom der en anvisning på, hvor der skulle foretages forhøjelser i forhold til lovforslaget. Men det kom ikke. Man kunne måske også have ventet, at det ærede medlem ville have begrundet sine mange skattelettelsesforslag med, at vor valutariske situation var en sådan, at det var rimeligt i dag at foretage forbrugsudvidelser ud over dem, der her er